

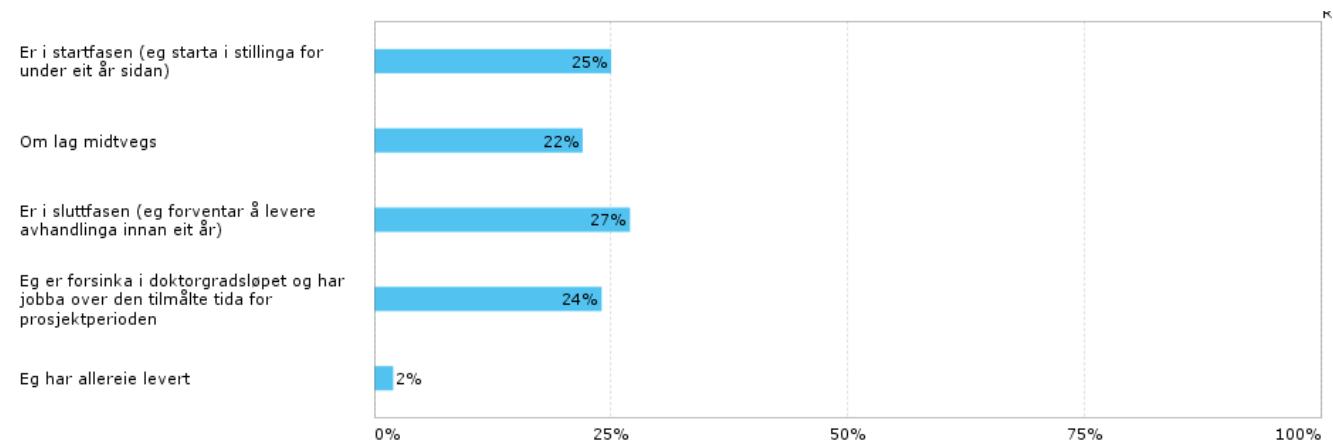
Kva legg til rette for auka gjennomføring på HF?

Vår 2018

Trude Bukve

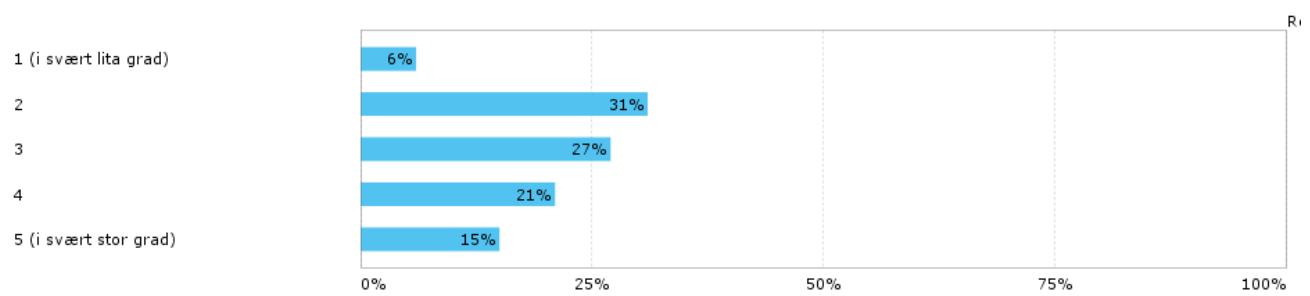
Om lag 50 stipendiatar har delteke i undersøkinga som blei sendt ut på alle fire institutta IF, AHKR, LLE og FOF, samt dei to sentra SVT og SKOK.

Av deltakarane var det 63 % kvinner, 32 % menn. Fordelinga av stipendiatar på år inn i prosjektet var ganske lik, med unntak av stipendiatane som hadde levert. Frå denne kategorien deltok det ein student.

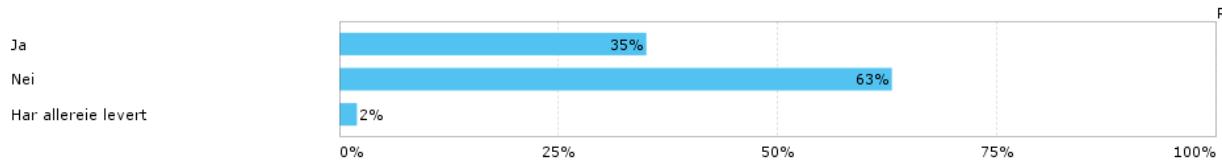


Figur 1 Kor lenge har du vore tilsett som stipendiat?

Ei lita overvekt av stipendiatane meiner at dei ikkje klarar å handtere pliktarbeidet og forskinga si på ein god måte, og dette gjenspeglar seg også i kor godt dei meiner dei er i rute med arbeidet. Sjå figur 2 og 3.

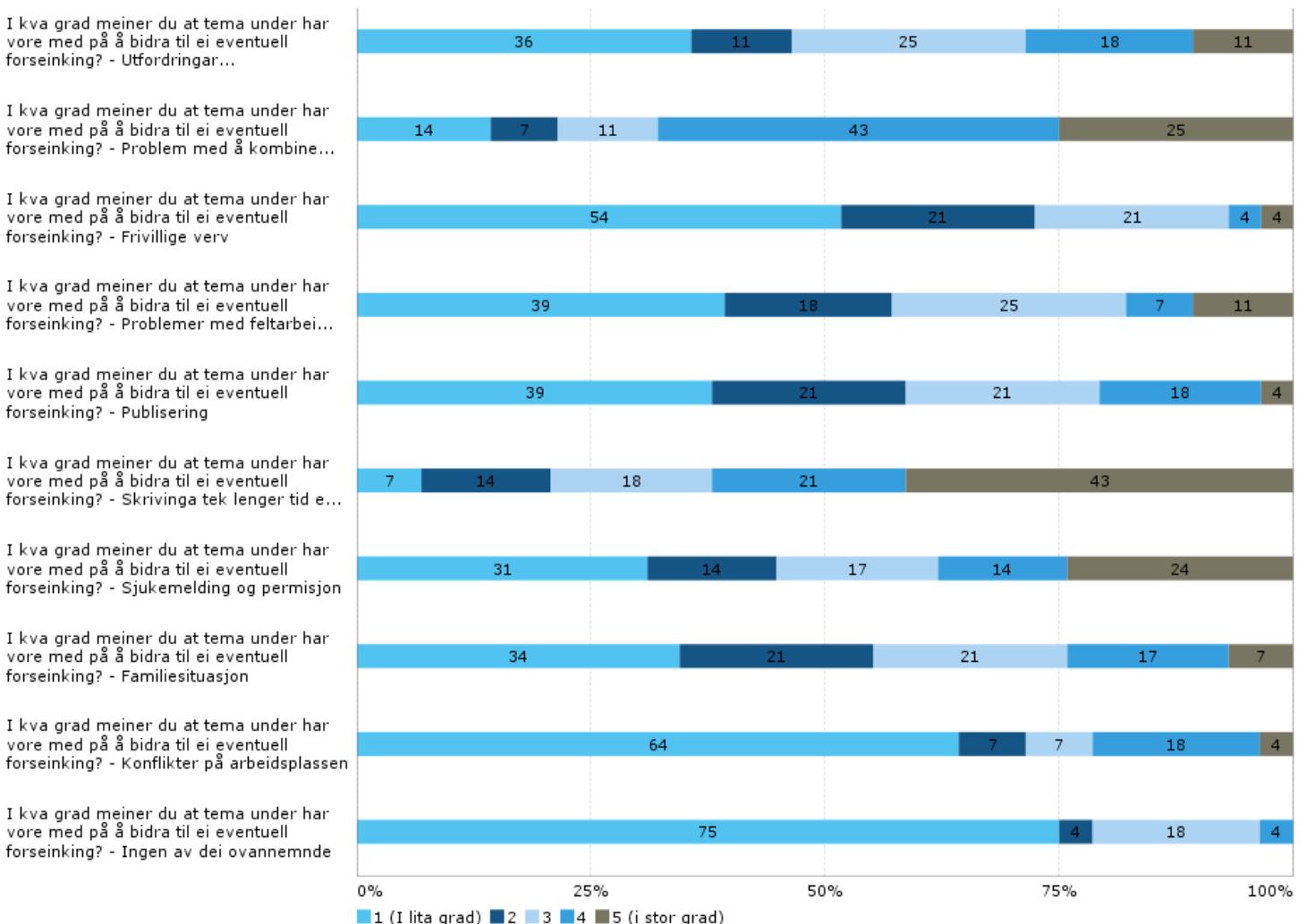


Figur 2 I kva grad tykkjer du at du sjølv klarer/ klarte å handtere pliktarbeidet på ein god måte?



Figur 3 Tykkjer du at du er i rute med arbeidet dit?

Stipendiatane som kryssa av for at dei ikkje var rute med arbeidet sitt fekk så opp ei liste med alternative årsaker til problem med gjennomføringa av prosjektet.



Figur 4 I kva grad meiner du at tema under har vore med på å bidra til ei eventuell forseinking? 1) Utfordringar med rettleiar, 2) Problem med å kombinere pliktarbeid og forsking, 3) Frivillige verv, 4) Problem med feltarbeid og datainnsamling, 5) Publisering, 6) Skrivinga tek lengre tid enn venta, 7) Sjukmeldung og permisjon, 8) Familiesituasjon, 9) Konfliktar på arbeidsplassen, og til slutt 10) Ingen av dei ovannemnde.

Ei kort oppsummering av dei viktigaste tendensane i undersøkinga med kommentarar frå stipendiatane, og nokre forslag til mogelege tiltak:

- 1) **Utfordringar med rettleiar:** Majoriteten av stipendiatane rapporterer at dei ikkje har utfordringar i samarbeid med rettleiar (47%). Likevel er det verdt å merke seg at heile 29% av stipendiatane som svara meiner at utfordringar i samarbeidet med rettleiar spelar negativt inn og er ein faktor som kan spele inn på ei mogeleg forseinking.

Kommentar frå stipendiat:

Eg har også hatt problem med veiledar som i lita grad har involvert seg i prosjektet. Ved direkte henvendelser om behovet for meir hjelp så har eg fått beskjed om at vedkommande ikkje kjenner prosjektet og metodane mine godt nok til å kunne komme med innspel og eg har derfor vore heilt avhengig av tilbakemeldingar eg har fått frå fagfeller i tidsskrift og på konferansar. Eg har prøvd å ta dette opp, men det har ikkje blitt teke det på alvor og eg har gitt opp å få fiksa det. Det har ført til at eg i lang tid har jobba svært lange dagar, og har vore heilt avhengig av hjelp frå vener for å

kvalitetessikra arbeidet. Det er svært frustrerande å legge så mykje tid i arbeidet og likevel kjenne seg så lite trygg på at jobben ein gjer er god nok fordi ein ikkje får tilbakemeldingar frå fagfolk på jobben.

Tiltak: Obligatoriske kurs for rettleiarar? /Fagleg oppfølgingssamtalar for å undersøke om samarbeidet er godt. / Gjere det lettare å byte rettleiar i tidleg fase om ein oppdagar at samarbeidet/ det faglege ikkje fungerer?

- 2) Problem med å kombinere pliktarbeid med forsking: Heile 68% av stipendiatane rapporterer at dei har problem med å kombinere desse.

Kommentar frå stipendiatar:

Fakultetet bør i større grad verne om prosjektet til den einskilde stipendiat, og å finne eit system for gjennomføring av pliktarbeid som er meir realistisk og rettferdig enn slik systemet er i dag. Eg kjenner til fleire stipendiatarar (inkludert meg sjølv) som har måttta nytta meir tid på pliktarbeid enn kva ein skal. Dette er uheldig for fakultetet fordi dette kan medverke til at stipendiaten går på overtid. Det opplevast også urettferdig at fordeling av pliktoppgåver gir tilfeldig utslag for den enkelte. Somme gjer for mykje pliktarbeid og andre får færre oppgåver. Det kan tenkast at arbeidsgivar (i tillegg til rettleiar) bør involvere seg i større grad for å gi konkret rettleiing til stipendiaten i det som gjeld plikt og tidsbruk ved pliktarbeid.

There is quite an amount of duty work: while it is at the same time rewarding, a lot of the time for research goes to learning about teaching at the university. There should be a more balanced way of dealing with duty work.

Eg tykkjer at det har vore vanskeleg å finne ein balanse mellom pliktarbeid og avhandlingsarbeid. Det største problemet har vore knytt til undervisning. Eg har ikkje hatt innverknad på kva kurs eg kan undervise i og ved spørsmål om eg kan undervise i visse fag eg meiner er relevant for forskinga eg gjer gjennom arbeidet med doktorgraden så har eg fått beskjed om at dei fast tilsette underviser på masternivå. Eg har difor kun hatt tilbod om å undervise i kurs der dei ikkje har andre som har meldt interesse. Eit anna problem har vore at eg har jobba mykje meir med førebuing av undervisning enn det faktoren skulle tilseie, i tillegg til at eg ikkje har fått ha emneansvar i faga eg har undervist i. Likevel har eg blitt pålagt å gjennomføre oppgåvene som ligg til den stillinga og har fått beskjed om at emneansvar er forbeholdt fast ansatte. Det er etterkvar snakk om ein del timer som eg ikkje får uttelling for.

Faktoren for undervisning kunne gjerne vore justert, sjølv om den er høgare enn for fast tilsette. Eg har ofte brukt dobbelt så lang tid på førebuing som faktoren skulle tilseie.

Would be nice if the obligatory work was limited to the first year, but understand that this is not always possible.

Overgang til oslomodellen bør vurderes for å skjerme stipendiatenes forskningstide og få flere gjennom på normert tid, dvs. at man får ett år med gjennomføringsstipend og

ren undervisning hvis man leverer på normert tid etter tre år. Dagens situasjon er svært lite gunstig.

Tiltak: Auke førebuingsfaktor frå 6 til 8 (HF er blant fakulteta med lågast førebuingsfaktor for stipendiatar)/ Innføre UiO-modellen med gjennom føringstipend der ein får eit undervisningsår dersom ein har fullført avhandlinga på normert tid?/ I større grad legge opp til at stipendiatar får undervise i fag som er relevante for forskinga deira?

- 3) Skrivinga tek lengre tid enn venta: 64% av stipendiatane opplever at skrivinga tek meir tid enn rekna.

Kommentar frå stipendiat:

Det har vært positivt med kontinuerlige "shut up and write" timer, selv om jeg har ikke kunne deltatt på mange av disse enda. Seminaret om artikel basert PhD var også veldig positive, men nok et tema som må diskuteres kontinuerlig. Vi trenger også seminarer om publisering. Det er også mange gode grunner til å jobbe for å få tilbake akademisk skrivesenteret her ved HF.

Tiltak: Skrivekurs for stipendiatar som ein del av dei overførbare dugleikane, gjerne tilpassa sjangeren ein skriv innanfor (monografi/ artikkelsbasert etc.).

Då me var mest interesserte i å sjå korvidt det er ein samaneng med opplevingar og kjønn i undersøkinga, valde me å ikkje hente inn informasjon om institutttilhøyre. Hadde me gjort det ville det teoretisk sett vore mogeleg å identifisere deltakarane, og grunna tida det tek å få godkjent ein slik søknad hjå NSD valde me å ekskludere institutt frå undersøkinga.